

“... [Ne spune Evanghelia care s-a citit astazi ca] Maria – parafrazez putin – daca a ales partea cea buna, aceasta nu se va lua de la ea.

Epoca in care traim este tocmai o epoca in care partea cea buna se tot smulge de la noi. Am invatat de la “inteleptii” acestei lumi ca Dumnezeu nu exista. Am fost sub un regim care a interzis pe Dumnezeu si sub o forma sau alta, Dumnezeu si adevarata cinstire a lui Dumnezeu, este prigonita, este interzisa in lumea intreaga.

Dar iata ca Domnul zice Martei ca sora sa Maria a ales partea cea buna care nu se va lua de la ea. Nu este om, nu este sol, nu este inger cel care ne vorbeste, este Insusi Dumnezeu Cuvantul. Si daca Dumnezeu Cuvantul zice, atunci putem crede ca asa si este! Ramane sa ne straduim sa aflam si noi partea cea buna.

Celalalt cuvânt, mangaietor, care intareste pe acesta, este cuvântul cel din sfarsitul Apocalipsei, unde, socotesc eu ca Hristos vorbeste pentru epoca cea de sfarsit a istoriei, epoca noastra, socotesc:

“Cel ce nedreptateste, mai nedreptatească. Cel ce se spurca, mai spurce. Cel ce lucreaza dreptatea, mai lucreze dreptatea. Cel ce se sfinteste mai sfinteasca-se” (Apoc. 22, 11).

Si socotesc ca e perioada asta, pentru ca astazi, ca niciodata, intr-o masura neintalnita altcandva in istoria omenirii, raul se dezlantuie fatiș si in toate aspectele lui si poate isi arata fete pe care noi nu le cunosteam ca putea sa le aiba. Si socotesc ca se poate acest lucru numai fiindca Dumnezeu Cuvantul a zis: “Cel ce nedreptateste, mai nedreptatească. Cel ce se spurca, mai spurce”. Socotesc ca Hristos a putut fi prins in gradina Ghetsimani numai fiindca a spus cuvântul: “Dar acesta este ceasul vostru si puterea intunericului”. Daca Cuvantul lui Dumnezeu nu ar fi zis asta, ar fi fost total cu neputinta sa Il prinda. Stim cel puțin un moment in viata lui Hristos cand au fost trimisi ofiteri sa Il aresteze si n-au putut, fiindca, au zis dupa aia carturarilor si arhierilor, ca niciodata om nu a grai ca Acest Om. Si pentru puterea cuvântului Lui, n-au putut sa-L aresteze. Ba si in Ghetsimani, cand a intrebat Domnul: “Pe cine cautati?” si au zis “Pe Iisus Nazarineanul” si le-a raspuns Domnul: “Eu sunt” au cazut “de-andaratele” si... cazuti puteau sa ramana pana astazi. Asa ca daca Cuvantul lui Dumnezeu da voie si se pronunta, se va putea face acel lucru.

Si daca vedem rautatea dezlantuindu-se in lume este pentru ca Dumnezeu are o Pronie pe care nu o intelegem, o Pronie paradoxala (ba intr-o masura si intelegem ceva) prin care, cinstind libertatea omului – libertate care este poate semnul de capatai al asemanarii omului cu Dumnezeu si Dumnezeu Insusi cinsteste aceasta libertate – gaseste un moment in istorie cand da si raului libertate sa mearga; si sa mearga pana la capat! Dar asta nu inseamna ca raul poate birui. Fiindca avem si cuvântul celalalt din Apocalipsa ca si “Cel ce lucreaza dreptatea, mai lucreze dreptatea. Cel ce se sfinteste mai sfinteasca-se” si celalalt cuvânt spus pentru Maria ca partea cea buna pe care a ales-o, aceea nu se va lua de la dansa.

Frați si surori, daca Cuvantul lui Dumnezeu a zis ceva, asa cum a fost intru inceput: “Sa fie lumina!”, si a fost, deci ce a zis Cuvantul lui Dumnezeu, fi-va! Si ce nu a zis nu va putea fi. As vrea sa intelegem ca toate se tin in zidirea asta prin cuvântul tainic al lui Dumnezeu, si asta sa fie pentru noi mangaiere.

Zile cumplite – vadit – vin si vor veni, multe prorocii care erau de neinteles, astazi sunt tehnologic realizabile, si deci nu e cazul sa nadajduim spre zile mai bune. Zilele mai bune vor veni pentru cei care alegem partea cea buna, alegem pe Dumnezeu. Si acea parte buna nu se va lua de la noi, nu pentru ca noi putem sa facem ceva bun. Cred ca toti avem constiinta pacatului nostru si frica: “cum noi, in

slabiciunea noastra vom intampina zile rele?". Dar sa avem [odata] cu frica aceasta si acest lucru: pe baza cuvintului "tine-ti mintea in iad", adica: fii realist, acestea trebuie sa fie, "dar nu deznadajdui!". Si "nu deznadajdui" inseamna nadejde numai si numai in mila lui Dumnezeu si in puterea lui Dumnezeu.

Omul numai pacate poate face de la sine. Dar Dumnezeu este dragoste, Dumnezeu este mila si ne-a dat multe cuvinte de mangaiere. Si cu aceste cuvinte as vrea sa va indemn: cereti Domnului sa va deschida ochii cand cititi Scripturile sau cand le ascultati in Biserica; de asemenea si textele care se canta mai ales la marile praznice, ca acest praznic al Maicii Domnului.

Pe Maica Domnului femeia din popor a fericit-o ca fiind trupeste Maica Acestui Om care vorbea asa. Dar El a zis: "da, drept este ce zici tu, ca fericit pantecele care M-a purtat si sanii la care am supt. Dar nu asta este pricina fericirii. Pricina fericirii ei este ca... fericit cel care aude cuvantul lui Dumnezeu si-l pazeste pe el". Si despre Maica Domnului se zice intr-un loc ca nu a inteles cuvantul Lui, dar l-a pazit in inima ei. Si de mai multe ori se spune ca pazea cuvantul in inima.

Cuvantul acesta este cuvint de mangaiere fiecaruia dintre noi. Fiindca un singur pantece a putut purta pe Acel prunc si numai sanii Aceleia au putut hrani pe Acel Prunc dumnezeiesc. Dar partea cea buna, daca o alegem, aceeasi mangaiere si aceeasi fericire poate fi tuturor. Si asa, sa cautam in Scripturi si in slujbele Bisericii ce inseamna aceasta "parte cea buna", care este a fiecaruia si a tuturor, fara nici o exceptie si fara nici o limita.

Pentru rugaciunile Stapanei noastre, Dumnezeu sa ne dea sa intelegem cele ce vrea sa ne spuna!"